

عنوان مقاله:

بررسی کتاب پیدایش رمان فارسی براساس نظریهٔ وینی و داربلنه

محل انتشار:

پژوهشنامه انتقادی متون و برنامه های علوم انسانی، دوره 20، شماره 8 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

روح اله قاسمی - استادیار گروه زبان و ادبیات فرانسه، دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

کریستوف بالایی یکی از ایران‌شناسانی است که مدتهای طولانی از عمر خود را صرف مطالعه ادبیات فارسی نمود و حاصل آن هم کتابی شد با عنوان *Genèse du roman persan moderne* که توسط خانم مهوش قویمی و خانم نسرین دخت خطاط به فارسی برگردانده شده است. مطالعه ترجمه این کتاب و مقایسه آن با متن فرانسوی از این لحاظ که موضع‌گیریهای مترجمان را در برابر متن در چالشهای گوناگون نشان میدهد می‌تواند برای دانشجویان و علاقمندان ترجمه جالب باشد. در تحلیل این متن از روش وینه و داربلنه استفاده شده که یکی از نظریه‌های پرکاربرد در این زمینه است. در این مقاله تلاش می‌شود نشان دهیم مترجم از چه راهکارهایی استفاده میکند تا خواننده را با متن بیشتر همراه کند و پیام موجود در آن را بهتر منتقل نماید. در حقیقت تلاش می‌کنیم به این سوال اساسی پاسخ دهیم که مترجم چرا به چنین انتخابهایی دست می‌زند و هدف او از کاربرد یک ساختار، یک فعل یا یک عبارت چیست؟ در نهایت هم این نتیجه بدست می‌آید که ترجمه مقصدگرای این کتاب به دنبال جلب نظر خواننده فارسی زبان و فهماندن مطالب کتاب به فارسی‌ترین شکل ممکن است.

کلمات کلیدی:

کریستوف بالایی، مهوش قویمی، رمان فارسی، داربلنه، وینه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1125723>

